

Vojenská služba

Muž narozený v roce 1970; na vojnu nastoupil roku 1988 a vojenskou službu ukončil roku 1990.

Tazatel: Jak probíhal odvod a příjem na vojnu?

Tázaný: Poštou přišlo předvolání, aby se člověk dostavil na obvodní vojenskou správu, kde mi byl předán povolávací rozkaz. V den nástupu na povinnou vojenskou službu se došlo na nádraží, tam nás naložili do vlaku. Ten nás odvezl do města a do 12 hodin jsme se měli hlásit v kasárnách. Tam jsme odevzdali veškeré civilní věci a nafasovali jsme vojenskou výstroj a výzbroj. Tím začal vojenský rutinní život. První měsíc probíhal přijímač, kde jsem nemohl vůbec nic, pouze jsme cvičili. Pak byla vojenská přísaha a od té doby byla prvního půl roku poddůstojnická škola. Po absolvování následovalo převelení jinam, kde jsem strávil zbytek povinné vojenské služby.

Tazatel: Chtěl ses vyhnout ty, nebo někdo z tvého okolí, povinné vojenské službě? Získat modrou knížku?

Ne, nemám potřebu se vyhýbat překážkám. Ty jsou tu od toho, aby se překonávali, ne aby se jim člověk vyhýbal.

Tazatel: Jak zhruba probíhala povinná vojenská služba?

U našeho spojařského a radistického útvaru jsme měli pravidelně, jednou za 14 dní, takzvané sladění, kdy jsme museli otestovat funkčnost veškerého spojení. Drželi jsme trvalou službu u vysílače a jinak jsme absolvovali standardní služby, jako na ostatních útvech. Neustále jsem střídal služby na pozicích velitele stráže, dozorčího roty, dozorčího kuchyně a zástupce velitele útvaru. Nejlepší bylo asi být dozorčí kuchyně, člověk se dobře najedl a měl přehled, co se vaří. Nejhorší bylo být velitel stráže, protože tam hrozilo uvěznění v případě jakýchkoliv problémů. V sobotu probíhaly pravidelné velké úklidy všech budov a vozového parku. Během dvou let vojenské služby se člověk dostal na dvě dovolenky, celkem trvaly asi 20 dní a občas byl za odměnu nějaký ten opuštěák. Osobně jsem absolvoval dvě vojenská cvičení na Doupově.

Tazatel: Jak to bylo se šikanou na vojně?

Na našem útvaru žádná vážnější šikana nebyla. Spíše to byla úsměvná šikana formou jakési posluhy. Běžné tak u nás byly příkazy sahara, kdy jsme museli mazákům přinést pití, nebo bufet, kdy jsme jim museli donést jídlo. Nebo jsme museli ulehnout do postelí, než napočítali do pěti, což se většinou opakovalo vždy několikrát, protože to někdo nestihl. Poté to bylo třeba zpomaleně a podobně. O tvrdší šikaně vím pouze z doslechu. Ta se objevovala hlavně u útvarů jako dělostřelectvo nebo tankisti.

Tazatel: Co ti vojna dala do života?

Smysl pro pořádek, zodpovědnost. Schopnost překonávání překážek, schopnost spolupracovat v týmu. Vojna by ale stačila 1 rok, ten druhý už bylo zbytečně moc.